

VĨNH BIỆT ÁI-HỮU NGUYỄN-ĐỨC CHÍ

AH Ngô-Nấm

Sau đây là bài diếu văn của Ái-Hữu Ngô-Nấm, Đại Diện AHCC vùng Hoa-Thịnh-Đồn đọc trong tang lễ AH Nguyễn-Đức Chí ngày 27-11-2017 tại Maryland.

Kính bái hương linh Ái Hữu.

Với tình thương mến bao la, hôm nay Ái-Hữu Công-Chánh vùng Hoa-Thịnh-Đồn về đây nghiêng mình trước linh cửu để tiễn đưa hương linh quy về cõi Phật, cõi chân như tịch tịnh.

Anh ra đi để thương để nhớ cho Chị, cho hai Cháu Tuấn, Tú cùng tang quyến. Chúng tôi, và AHCC khắp năm châu rất xúc động trước cảnh biệt ly này và vô cùng thương tiếc. Tiếc thương người bạn hiền mà ba bốn chục năm nay đã từng gắn bó chia sẻ cùng nhau niềm vui nỗi buồn trên quê hương mới này.

Mỗi giây liên hệ về tình đồng môn đồng nghiệp, chị Chí cũng là KSCC, lại đồng cảnh ngộ ly hương, đã cuốn hút chúng ta tìm đến với nhau, đoàn kết lại như tình anh em trong một gia đình. Chúng tôi quý mến nhân cách, đạo hạnh khiêm cung, và nhiệt tình của Anh trong các sinh hoạt của AHCC hải ngoại. Anh hăng hái tích cực góp phần nuôi dưỡng Lá Thư Ái Hữu Công Chánh để phát huy tinh thần "**Giữ cho còn có nhau**".

Tùng là sinh viên Công-Chánh Saigon, sau khi học thêm ở Mỹ về lại dạy ở trường Công-Chánh, và chức vụ sau cùng là Giám Đốc trường cho đến ngày VNCH không còn. Qua đây Anh vẫn gắn bó với nghiệp Công-Chánh và tìm cơ hội đi khắp năm châu thăm thầy, thăm bạn, thăm cựu sinh viên để giữ mối giây liên lạc giữa đồng nghiệp tha phương. Với cộng đồng VN, Anh cũng âm thầm làm nhiều công quả và các việc từ thiện. Trong Lá Thư AHCC anh từng viết những bài khảo luận về khoa học, tôn giáo với ý tưởng sâu sắc. Mới hôm qua đọc bài "Thực tế ảo" (virtual reality) anh mới viết lúc bệnh đã nặng mà thao thức nhớ thương Anh.

Anh Chí ơi! Nói lời tiễn biệt mà lòng tôi chùng xuống! Thương Anh quá! Mới tuần trước đây tôi đến thăm, thấy Anh ngồi trên xe lăn, người gầy ốm, nhưng vẫn tươi vui nói cười, không than đau, không rên la. Anh bảo tôi đến ôm vào người anh. Tôi choàng tay qua vai Anh, đặt bàn tay lên ngực, thấy ngực Anh ấm, nhưng vai đã lạnh và bàn tay thì lạnh buốt. Tôi mang tất vào hai bàn tay gầy guộc đó.

Sức đã kiệt, Anh vẫn cười vui, và nói đã thấy Phật, thấy cảnh đẹp, thấy các vị vua... Trong mơ hồ mộng ảo, khi tỉnh khi mê đó, Anh không gặp ác mộng, mà

chỉ thấy toàn mộng đẹp, mộng lành trong cảnh giới thần tiên. Hạnh phúc thay, Anh đã đạt được "hỷ quán". Một niềm vui khác nữa là ái nữ của Anh vừa mới thành đạt Bác-sĩ Y khoa tuần vừa qua mang lại cho người cha nụ cười mãn nguyện. Gieo nhân lành, gặt quả ngọt! Môi nở nụ cười tươi trước khi mắt vĩnh viễn nhắm lại.

Vĩnh biệt AH Nguyễn-đức Chí!
 Nguyện cầu hương linh sớm lìa chốn ta bà, siêu thăng phiêu bồng miền cực lạc.

Bạn Hùng Oì!

*Nhớ ngày nào trong văn phòng nhỏ hẹp
 Trên tầng lầu hăng giầy Cogido
 Bàn bạn ngồi đây bản vẽ, hồ sơ
 Ta ăn trưa, bánh mì "không người lái"
 Cầm chun trà bạn trầm tư theo làn khói
 "Cứ như vậy chúng mình sẽ về đâu?"
 Mình về đâu?, giờ bạn ở phương nào?
 Trong mênh mộng, nguyện linh hồn tự tại*

*Trời Sài Gòn, sương mù giăng bàn bạc
 Gió hắt hiu, vài cánh lá rơi rơi
 Lá nào là anh, lá nào là tôi?
 Là cát bụi anh lại về cát bụi!*

Một thoáng về với cố AHCC Võ Hùng, Tona Mai.

AH Mai Thanh Toàn